

Publicerad 2007-01-21 22:19 av synda

du föll precis..

Åh, så enkel du är.

Jag suckar högt i hopp om att du kanske hör mig, förstår.

Men innan den önskan skulle bli mig sann skulle mina suckningar bli miljoner.

Hur kan du dig tillåtas bli så skrämmd av livet.

Varför falla rakt

ner i gropen som är fylld av stolthet och fördomar.

Ja... helvetes jävlar.

Så trist, jag trodde du var unik.

..Men så likt alla andra kopior är du skapad

av ömtåligt glas...

går du sönder om jag rör vid dig?

i så fall vill jag slå hårt.

Men det gör jag inte.. men kanske blåser jag lite..

så du får svaja,

kanske trilla ner från den himmelshöga pidestalen

du byggt i botten av gropen... uppåt..

I think you need it.

Du tycks inte se orosmolnen på himlen runtom..

faaaaan.. blir berörd

jag älskar dig.

men jag kan inte låta dig höra det nu..

du skulle aldrig komma ner igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren synda med Poeter.se id #13524 innehar upphovsrätten